

Phụ dòng
của mẹ.

Thơ

**CUỘC VẬN ĐỘNG SÁNG TÁC
KỶ NIỆM 84 NĂM NGÀY TRUYỀN THÔNG
NGÀNH CAO SU VIỆT NAM (28.10.1929 – 28.10.2013)**

Kính Biểu

● Những tác phẩm Giải A

15 Tác giả - Tác phẩm

• NGUYỄN MINH DŨNG

Đôi mươi

Cây đêm mùa thay lá
Hoa diu diu đưa hương
Trăng đã thành thi sĩ
Thơ vào cửa vãn vương

Em mặc vừa áo mẹ
Nét xuân tròn đôi mươi
Đường ra lộ gần lại
Thăm thì giọt nhựa rơi

Giọt mồ hôi thấm lặng
Chen vào giữa nắng mưa
Thương rừng cây nhựa trắng
Đi, về... bước sớm trưa

Vết chai bàn tay nhớ
Đan vào để ấp iu
Bâng khuâng dòng nhựa trắng
Vương vấn ai trăm chiều

Cây đém mùa thay lá
Hoa diu diu đưa hương
Rừng cao su – nỗi nhớ
Em mãi người anh thương

Có đôi môi thật trẻ
Vừa chạm vào mùa xuân
Có đôi tay thật khế
Khơi dòng nhựa bên rừng

Có một người giống mẹ
Mặc vừa áo đôi mươi
Tương tư rồi ai nhé
Dầu Tiếng ơi – khoảng trời...

• PHẠM MINH DŨNG

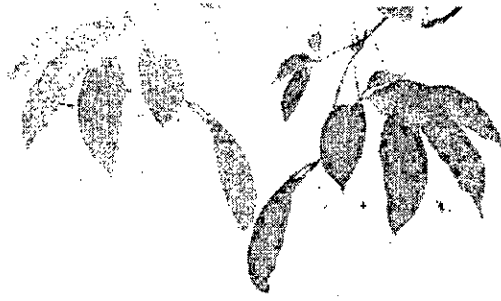
Điệu lý Dầu Tiếng

Trong hành trang em đến với cao su
Có gió chướng của dòng sông Vàm Cỏ
Có hương trái của miệt vườn dưới nó
Có ầu ơ câu lý gọi trăng lên

Chiều nông trường cánh áo bà ba đen
Khăn rằn nữa em rất là Nam Bộ
Điệu lý nào xui tôi thương, tôi nhớ
Câu chuyện tình muôn thuở vẫn đam mê

Đêm thắm sâu lúng liếng lý tôi nghe
Mái chèo khua dầm dề trên sóng nước
Ai đếm sao và thì thầm mơ ước...
Tôi ngỡ mình từ câu lý đi ra

Dầu Tiếng mình em chuốt lý thiết tha
Ru cho nắng giữa mùa khô dịu lại
Người gieo lý trong mưa dầm nắng dãi
Ru vườn cây hoa lá mãi tốt tươi

Điệu lý nào em gửi đến riêng tôi
Con sáo sổ lồng mai em có đến
Đã mấy chiều chiều em đà lỡ hẹn
Câu lý đang còn bận với vườn uơm

Người ơi người! Tôi nhờ lý tơ duyên
Cho khoảng cách giữa hai ta gần lại
Khó nói quá tôi nhờ câu lý hỏi
“Em có làm dâu Dầu Tiếng quê anh?”

Em hát ru tôi câu lý ngọt lành
Điệu lý riêng của người Dầu Tiếng
Rừng cao su mệnh mang mùa xuân ấm
Ta đã tình thả câu lý bay lên.

• NGUYỄN TRỌNG ĐÔNG

Bàn tay vàng mở nắng Tây Nguyên

Những con đường đất đỏ Tây Nguyên
Mở vào tháng năm huyền tích
Bao buôn làng vẫn lớn lên từ đất
Người là hoa chất chiu nhựa cây đời
Có những buổi mai
Ôi những buổi mai xanh thăm
Em lặng lẽ bên hàng cây bầu bạn
Thoắt mở đường cây cho dòng nhựa trắng trong
Dòng nhựa mùa xuân. Đồi núi lung linh.

Đi giữa hai miền hư thực
Cuộc sống những bộn bề thao thức
Như em từng lo toan ngày trồng mới khai hoang
Nào cây giống kỹ thuật trồng,
 nào phân công phân nhiệm...
Trong giấc ngủ cũng chấp chờn hàng cây biếc lá
Ôi cô gái nông trường đôi mắt tròn đẹp lạ
Có phải chẳng trong xanh biếc tháng năm
Bàn tay vàng
Em
Đà mở nắng quê hương!

Lại có một miền thơ thật đổi diệu huyền
Khi ngọn gió về rừng xanh núi đỏ
Đồi núi hoang sơ hóa thành xứ sở
Những hàng cây cứ theo gió lớn lên
Những nhà máy như đỉnh núi mây vờn
Những dãy nhà ngói đỏ ngói xanh
San sát mọc lên bên dòng suối róc rách
Như sản phẩm – bàn tay vàng – kế hoạch
Đội nông trường ta những hợp bàn...
Cho kịp sáng xuân này
Nơi xứ sở vàng trắng!

Ôi những đêm cô tịch
Trong mái ấm sao cuộc đời âm vang câu hát
Cứ cất lên xanh thắm tháng ngày
Vọng những con đường đất nước rừng cây
Ta mở bàn tay cho xuân về rạng rỡ
Cho làng buôn thoáng thơm màu hoa đỏ
Như ngọn cờ vẫn gọi nắng lên
Xứ sở này – xứ sở thần tiên!...

• NGUYỄN TIẾN ĐƯƠNG

Cao su về núi

Cao su về giữa lưng chừng núi
Xanh mướt rừng leo những triền đồi
Trong trẻo quá mùa thu rười rượi
Sóng sánh chiều mật ngọt đọng bờ môi
*

Rừng cao su cứ hát mãi không thôi
Vọng đâu đây tiếng gọi người ngoài ngõ
Lên non cao bạt ngàn lộng gió
Tóc em làm vương vấn trái tim anh
*

Chưa hết mùa trăng trong mắt em xanh
Lưu luyến thể trái tim em rộn rã
Cao su bén rễ vùng Tây Bắc
Anh về vương bụi đỏ miền Đông
*

Em cùng anh sang bên kia sông
Dòng Nậm Rốm quanh năm mùa nước bạc
Vượt dốc ta cùng sang Bản Thác
Cao su ba lá đã tươi màu

*

Bây giờ chúng ta là của nhau
Già làng bảo xuân về sẽ cười
Gió vùng cao buộc chân người ở lại
Rượu mềm mỗi say đón người về

*

Hoa ban nở trắng mùa con gái
Mùa trồng cao su - mùa yêu nhau
Đường vào lô xanh non từng đọt lá
Tay nắm tay mây trắng ứng sắc hồng.

• LÊ VIẾT LIÊU

Bài ca em hát

Em thầm hát bài ca núi đồi
Mang tình yêu người khai hoang mở đất
Nắng miền Đông mờ hôi mặn chát
Cơn giông rừng
Nước mắt lẫn trong mơ.

Gian khổ vây quanh rừng rậm sông hồ
Đường chưa thẳng
Ô gà còn lảm khúc
Nhưng gô côm đã dậy thơm mùi đất
Bước chân trần em đánh thức đồi nương

Cùng bao người vật lộn với gió sương
Khơi dậy mầm xanh
Khơi hồng màu đất
Rừng cao su đã rộng dài ngút ngát
Dòng kẻ là hàng cây
Nốt nhạc – bát nhựa đầy

Đã đến ngày thu hoạch, anh ơi
Rừng cây ấy dâng đời dòng vàng trắng
Em vẫn hát giữa đôi bờ mưa nắng
Một bài ca...
Không nhạc cũng không lời.

• THỰC NGUYÊN

Khúc nhạc đời

Dịu dàng
Hoa trắng tỏa hương
Bước trong rừng vắng
Chợt thương đất này.
Chén ngà thao thức hồn cây
Lung linh giai điệu
Đêm nay đợi người.

Mai em hòa khúc nhạc đời
Những dòng nhựa cũng bồi hồi nhẹ tuôn
Nắng sương tích tụ
Khoi nguồn
Lòng người
Tình đất
Bỗng
Cuồn cuộn dâng.

Giữa rừng
Hoa trắng bâng khuâng
Mùa đi quay lại
Bao lần hẹn nhau.
Đắm mồ hôi
Áo bạc màu.
Yêu rừng
Em vẫn dải dầu sớm trưa.

Người về neo vắng ngày xưa
Rừng cao su đã mấy mùa đổi thay.
Tình em
Lớn dậy từng ngày
Đường lô xanh ngát
Sáng nay rộn ràng.

• LÊ ANH PHONG

Rừng cao su mùa thay lá

“Tránh đừng đụng vào cây mùa lá rụng” (*)
Câu thơ buồn như một vết thương
Nghe hoang dại
Như lạc vườn cổ tích
Rừng cao su mùa thay lá
Khiêm nhường.

Trong tĩnh mịch không gian lặng lẽ
Cả triền rừng lá nhuộm sắc hoàng hôn
Qua sỏi động xôn xao mùa trút nhựa
Rừng trầm tư
Ngung đọng nét hao buồn.

Đã qua mùa những dòng nhựa trào tuôn
Cây rút ruột góp cho đời nhựa sống
Là khi cây nén mình im lặng
Bền bỉ dẻo dai
Tích nhựa lên cành.

Gió từ đâu thổi thốc rung cành
Kỳ diệu! Những cơn mưa lá
Những giọt lá
Giọt vàng
Rơi lã chã
Đưa ta vào chốn huyền thoại thần tiên.

Như lạc vào
Trăng cổ tích miên miên
Dưới chân ta xạc xào xác lá
Trên đầu ta những ngọn roi tua tủa
Khăng khiu trợ trợ thân cành.

Thẳng lên trời
Ngàn vạn mũi tên xanh
Những nụ lá nơi đầu cành nhọn hoắt
Rồi sẽ bùng lên trái màu xanh ngút mắt
Sức sống rừng cây bùng thức diệu kỳ.

Thời gian nối tiếp nhau đi
Rừng cao su bao mùa thay lá
Cây vẫn kiên gan
Không thay lòng đổi dạ
Bền bỉ dẻo dai dằng vàng trắng cho đời
Son sắt thủy chung làm bạn với con người...!

(*) *Thơ On Ga Béc Gòn (Nga)*

• MINH PHƯƠNG

Em cùng tôi và nắng

(Tặng Cám I Cao Su Kampong Thom)

Kampong Thom ngày mới đến
vác đất trên lưng đắp bầu trời mở rộng
Đo con đường hoạch định cả tương lai
Người nhắc
Phía trước là bình minh
Xóa thời gian bàng hoàng trong tĩnh lặng
Tôi lang thang rừng già giấu trái tim khắc khoải
Lạ đất
Lạ nước
Lạ người
Ủ mình đêm thức trắng
Xưa rừng thiêng trăm năm đói nghèo cơ cực
giọt mồ hôi biến thành muối trắng trên lưng
Đời đời thay từ cây cao su
Vươn lá mịn bành bồng cùng mây trắng
Ủ đây em góp đôi bàn tay
Dệt thành hàng phủ một màu xanh
Lá cao su rơi nhẹ vào chiều thu
Hạt tách vỏ nảy mầm ươm cuộc sống
Lạ đất mới
Đất của những ngày đầu mới đến
Em cùng tôi và nắng nghĩ chuyện băng qua

• NHẬT QUỲNH

Mai em về

Viết tặng Nông trường cao su Cẩm Đường

Mai em về mang tình anh xuống phố
gửi lại Đồng Nai khoảng trời nắng lửa
rừng cao su tán xanh khép mở
như vòng tay ấm áp tình người
cuộc sống trở trần hương vẫn ngát dâng đời
mỗi góc cây một lời tâm sự
em nghe tiếng rì rào
đêm vỡ ra từ trong lòng đất
những mầm xanh tách vỏ đâm chồi

Mai em về trong nỗi nhớ không lời
một góc lòng em còn cào sóng vỗ
không dung buổi chiều đánh đổ
quyển rũ em dòng nhựa trắng tơ trời
quyển rũ em ánh nhìn anh như lửa
lung linh khát vọng nụ cười

Mai em về
về với những trang viết
về với em
về với lời hẹn ước
cao su ơi giữ gìn em nỗi nhớ
nỗi nhớ không lời
giữ gìn em bài thơ không đề không gửi
cho người “gác lửa” trong đêm tối
để bình yên cây rớt “mặt” dâng đời!

• HUỖNH NGỌC SÁU

Ở nơi ấy

Ở nơi ấy có nông trường thềm lối
Có ALÉ-Briu dịu nét thanh tao
Ở nơi ấy làng Ca-dong cần mẫn
Nhịp sống rừng nhấp nháy tựa ngàn sao.

Bình minh nắng sáng bùng trên lá thắm
Hàng cao su như hàng lính uy nghiêm
Đội hùng binh trong lời thề danh dự
Mắt thẳng nhìn và tay đặt lên tim.

Vàng nách lá hương thơm rừng bí ẩn
Vù vù bay ong nặng phấn cánh triền
Lật kỷ niệm đêm tháng ngày xưa cũ
Buổi em về lúng liếng mắt trinh nguyên.

Ở nơi ấy nhà rông đêm ấm lửa
Chuyện xưa rồi cổ tích tằm phen tre
Khuya hí hửng đèn soi sương mùa cạo
Trưa lối về no thùng mù coi xe.

Đôi về phía nông trường xanh ngút mắt
Tu hú kêu đỏ hoa chuối rừng ve
Thảo thơm đất luân hồi cây muôn thuở
Cho hết mình trong mát tựa dòng khe.

Đêm phố thị nhớ vàng trăng hoang dã
Em sợi thương có neo bến yên bình
Bao sắc hạ đã trôi mùa khuất lấp
Anh dòng đời khát nghiệt cuộc mưu sinh.

Quay quắt nhớ những ngày ta đã sống
Lạnh bao chiều hai đứa máng che mưa
Em còn nhớ quanh co đời dốc sỏi
Phồng tay chai nhát cuộc bốn phân trưa.

Không đơn độc lòng tự hào sóng sánh
Vàng trắng lên bàng bạc phía nông trường
Rớt thêm nữa tứ thơ tràn gió hạ
Hình bóng quê vơi vợi nỗi niềm thương.

Mặt trời lớn rạng soi về nơi ấy
Nắng muôn tia ngời sáng ngói trâm nhà
Khung mùa xanh hương đời dòng nhựa trắng
Thấp niềm tin vàng nở biết bao hoa.

Có người bảo làng xưa giờ đã khác
Cô ALê-Briu đã tay bế tay bồng
Và với tôi đó là niềm hạnh phúc
Để đêm về cứ nơi ấy lặng trông.

• PHẠM DUY TÂN

Thơ tình viết giữa rừng cao su

Bạt ngàn xanh, bạt ngàn reo
Những dòng nhựa trắng nương theo tay người
Mênh mông nắng, mênh mông trời
Em gieo cả một tiếng cười trong anh

Ngập ngừng bóng lá vây quanh
Hàng cây nghiêm ngặt hóa thành vệ binh
Trách chi anh một ánh nhìn
Người như cây cũng ân tình cả thôi

Đất bazan ấm bồi hồi
Mềm thương cả bước chân người đi qua
Nghĩ từ dòng nhựa chảy ra
Phải chăng đất giấu hương hoa trong lòng

Xin em mượn cách nói vòng
Anh như là đất nặng lòng cùng cây
Bất ngờ em đến chạm tay
Hương hoa từ đất từ cây ngát trời.

• NGUYỄN THỊ MINH THUY

Lời ru người công nhân cao su

Mẹ hôn lên vàng trán của con
Nơi vành nôi con say tròn giấc ngủ
Bàn tay mẹ khê khàng lần khe cửa
Phía ngoài kia tí tách giọt mưa

Đã bao đêm trong giấc ngủ tuổi thơ
Con thiếu vắng hơi ấm từ bàn tay yêu thương của mẹ
Chắc con sẽ chẳng giận hờn đâu con nhi
Vì những cánh rừng đang đợi mẹ trong đêm
Giữa thăm thẳm bình yên
Mẹ lắng nghe giọt sữa của đời cây tuôn chảy
Chợt xót lòng nghĩ thương con biết mấy
Ú ở con mê... chẳng được mẹ dỗ dành

Bàn tay mẹ khô nẻ, chai sần
Vuốt má con chẳng mềm mại như bàn tay cô giáo
Và con ơi...
Giọt mưa đêm bạc sờn vai áo
Tóc mẹ khô gãy bởi sương gió rừng khuya
Sáng sớm đến trường chẳng được mẹ đón đưa
Đừng giận dỗi nhé thiên thân bé nhỏ!
Hãy tự hào: Mẹ của con ươm hai nguồn sữa
Một nuôi con, một dâng hiến cho đời

Ngày mới lên, con mưa qua và nắng đã xanh ngời
Con yêu ạ! Nắng cũng chẳng tươi bằng nụ cười của mẹ
Tắt tá đi qua những đêm dài lặng lẽ
Mẹ khơi giọt vàng
Nuôi lớn ước mơ con...

• TRẦN HOÀNG VY

Khúc hát người trồng cao su

Cái nắng Kampong Thom lạ kỳ
Đất lầy lội, mùa mưa cơ cực
Nhật ký ổ vàng hoen nét mực
Bạn bè ơi, thưở ấy nói điều chi?

Chúng tôi hành quân màu xanh áo binh nhì
Đêm mưa lâm thâm, rừng sâu xào xạc
Vin vào đường đạn chớp sáng
Đi về phía ngôi sao...

Gặp lại Kampong Thom là màu áo công nhân
Tháp xanh rêu thời gian sắc lính
Những Baray, Sandan, Santuk...
Chiếc máy cày nào, chạm đất-thịt-xương?

Giờ đất bình yên, bình dị, bình thường
Đồng đội cầm lên mầm sống
Thương chiếc lá, gió vừa run rẩy
Sáng ngày lóng lánh hạt sương.

Đêm vàng trăng trên tàn thốt nốt
Nghiêng trôi về phía quê nhà
Rớt vào những rừng cây sương trắng đục
Mơ một ngày nhựa trắng vào ca...

Chúng tôi đếm ngày, đếm tháng, đếm năm
Đếm rừng cao su trái dài xanh thẫm
Đếm tuổi mình, quay quẩn ngôi hát
Mùa lá vừa qua, mầm biếc lại bắt đầu...

• PHÚ XUÂN

Màu xanh quê mẹ

sương mờ như khói trắng
từng đàn chim
bay về cánh rừng xanh thẳm
tôi theo về quê mẹ
một chiều mơ
thả hồn thơ
vào mộng mộng bát ngát
thả hồn chiều
vào cây rừng xào xạc
thả vào em
nhạc điệu của tình yêu

lúng liếng mắt em
màu cao su biêng biếc
tiếng hát em ngân xa
ngân xa
tiếng chiều giao hòa
giao hòa
chú nai rừng ngơ ngác
đêm quê mẹ trăng lên
lung linh mùa trăng xứ sở
đi giữa mộng mộng
thả hồn vào sương khói
thả giấc mơ vào em
con tim bừng ngọn lửa

bởi yêu em
xanh mãi lá rừng quê
dòng sữa trắng
chảy giữa lòng đất mẹ
cho mùa trắng
đôi lúa trợn râu thê

bởi yêu
đất mẹ tôi về
giấc mơ xanh
với miền quê trợn đời
còn rừng
còn đất
còn trời
còn đêm hò hẹn
còn lời em ru.

• TRẦN THỊ THU YẾN

Lời về kỷ ức

Con theo mẹ chiều tròn chân run
Bước chập chững như còn nhỏ bé
Kìa gió lạnh từng cơn rít xé
Đôi cao vù vù tơi lá mưa.

Con giữ chặt từng bầu cây non
Mẹ vun đất tràn đầy miệng hồ
Hàng cao su vượt lên gian khổ
Tia nắng về vươn lá xanh chồi.

Con theo mẹ trưa khốc mồ hôi
Cứ hí hửng trút từng chén mù
Gom niềm tin tháng ngày lam lũ
Vai chai gầy mẹ gánh vui về.

Nhớ sương khuya soi đèn mẹ cạo
Khuất lấp mờ lối cỏ lạnh se
Khi gà rừng gáy sáng le te
Thương hồi hả mẹ về thăm áo.

Như cổ tích thân cò tần tảo
Rừng trái lòng hương núi bao la
Cây đâm chồi muôn sắc lộc hoa
Dòng nhựa trắng chày đầy mơ ước.

Nhận thảo thơm thảng ngày ban phước
Nặng tay bưng vàng nụ hoa tươi
Nhận hiền nhân trong mắt mẹ cười
Thấy trải nghiệm lối đời trong vắt.

Dòng ngược xuôi ngõ ngang lối tắt
Mẹ và cây hiện hiện bóng hình
Áp vào lòng ngọt chín niềm tin
Nghe thao thiết lối về ký ức.

